

[Rev. D. Poor's Letter to the Brahmins. No. 3.]

ஜய்மாராசிய சினேகிதரே: முன் உங்களுக்கழிய இரண்டாம் நிருபத்தில் இந்துக்களின் கோபிற் பூசலிதகளுக்குக் சரிவந்ததாய் பூவீடு இரவையேற்கவென்றுக்கு வழங்குவதற்கு ஆசாரிய விதிவையாய், சடங்கு ரியாபப்பிராணங்கவாயும் பற்றிநீங்கள் சிந்தித்துப்பார்க்கும்படியாக உங்களுக்கேட்டுகொண்டோம். இந்த முன்னும் நிருபத்திலே கோசெயென்பவரெழ்தின ஆதியாகமத்திலும் யாத்திரைமத்தின் முதற்பத்தியிலுமுள்ள சில மேலானகாரியங்களைத் தெரிந்து அவைகளை இதிர்தொடங்கி எழுதுகிறேன். இவைகளினால் லேலியருக்கூட்டு விதிக்கும் குருத்தவழமாதிரிமலம், இந்துக்களுக்குள் வழங்கியதும் அவர்களுடைய முதல்வேதமும் இருக்குவதென்பதில் கோசல்வப்பட்டுபலிவராமாதி முதலியவைகளும் அதிததேரிவாக வளங்கும். சிறிதவர்களுடைய வேதாமத்தின் முதற்பத்தியும், லேலியப் பிரமாணங்களுக்கு முன் கோசெகப்பட்டுமாதிய அந்த மேசேயின் ஆதியாகமமும், யாத்திரைமத்தின் அவையாசிப்பாங்கும் யாழ்ப்பாணத்தே வேதகை சங்கத்தாரால் ஒரு புத்தகமாய்க் கட்டப்பட்டுப் பிரசுரஞ் செய்யப்படுவதால் அதுபாதிரிமார் வாசம்பண்ணும் எந்தெந்த இடத்திலேனும் பிரயாகமின்றிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இந்தச் சிறப்புத்தகத்தில் ஆதிதனுஷார் படைக்கப்பட்டகாலத்தொடங்கி அராபிய வணிகரத்திலுள்ள சேகரமலயிலே தேவன் பத்தகச்சுப்படைகளைக் கோசெதேத் காலம்வரைக்குஞ்சென்ற, உதருமாயி. வருடங்களுக்குள்ளாக நடந்த விசேஷசங்கத்தின் சருக்கங்களுக்கும், காலச்சுரமாயகவுல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதிநீர்க் மேற்கொல்லப்பட்டபத்தகச்சுப்படைகளும் சிரியாக்கவிதிகளும் கோசெகப்பட்டுப்பற்றும் சிறிதெந்தநாசார் அவதாரஞ் செய்யுங்கும் இடையிலும், தகராசுக வருடங்கள்சென்றனவேக இவ்விருகளைகளைப்பக் கட்ட ஆதாரம் படைக்கப்பட்ட காலத்தொடங்கி இயேசுக்கிறிஸ்து அவதாரஞ்செய்த காலம்வரைக்கும், சதசு. வருடங்களைச் சென்றிருக்கின்றன தெளிவாய் விளங்கும். இந்தக் காலக்கணக்கு வேதத்தில் மேசேயுழிசன ஆதியாகமம், ரும். யம். அதிகாரங்களெல்லாம், மற்றுஞ்சில ஆதிதகங்களினுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதிமனுஷன் சிருடங்கப்பட்டு காலத்தொடங்கி, உதருமாயி. வருடக்காலங்களை சும்பவித்த வார்த்தாமையின் வேதத்தை நாட்டிலும் எந்தப்பாடுகளிலுமுள்ள சந்திய எழுத்துகளில் எழுதப்பட்டிருப்பதில் சரித்திரப்பத்தியென்று எண்ணுகப்படுவதற்குப் பஞ்சகாத்திலுள்ள ஆதியாகமமும் மற்ற ஆகமத்தின் அவரவையாய் மகாமுக்கியமென்பதற்குத்திட்டாதமாய்ப்புருக்கின்றது. சி. ம. தசாசகம் இவ். தேவன்ரியாயமென்பதைக்கொடுக்கிறார். இந்துக்கள் ஒருவேளை யாழ்ப்பின் சரித்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கக்கூடுமேயன்றி எகிப்து, சீனர் என்பவர்களின் பாஷையுள்ளியொருவரும் சமஸ்கிருதத்திலாவதல்ல அல்லாத பின்னேர்தப் பூரீக்கப் பாஷையிலாவதல்ல பரிதொரு புத்தகம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதென்பதற்கு ஒரு பெறாமையே அத்திட்ட சபுயிலில்லை. சிறிதவர்களின் ஆகமத்திற்கு முதற்பத்தியென்ற நான் முன்சட்டிப்பேசிய அந்தச்சிறுபுத்தகத்தில் ஆதிமனுஷ தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருடங்கப்பட்டுமென்று முதலாவதும் முதலாவசனத்தையும் சிறுவனமையாகச் சிந்தித்துப்பாடுங்கள். அதில் தேவன்வெளிப்படுத்தினாலன்றி மனிதர் ஒருபொதும் அறியக்கூடாத உச்சிப்போதகத்தையும் அடங்கியிருக்கின்றது. அவ்வுவசனம் சிருடங்கப்பின்பு ஆரம்பத்தையும் முடிவையும் அடக்கிப் பின்வந்து இரண்டத்தாரங்களுக்கும் போழ்ப்புரையாகவிலுக்கின்றது. மேலும், அவ்வசனத்தில் ஆதிமனுஷ என்றபுத்தியால் வானமும் பூமியும் இருக்கின்றனும், வெளிப்பெடையாய்த் தோற்றுகின்ற அவ்வானம் பூரிகள் ஆதிமனுஷன் அதுநிந்திய வஸ்துக்களில்வென்று விளங்கும்.

தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருடங்கப்பட்டுமென்று காலத்தொடங்கி முதல் மனிதனாகிய ஆதாமையே சிருடங்கித்த காலத்திற்குமுள்ள எத்தனை வருடமாயிருந்தோம் உங்களுள்ளொருவன் விழுவாய் வானமாய் தேவன் அதைக்கொடுத்த நமக்கு ஏதேனும் வெளிப்படுத்தாததிப்பதால் நாம் அறியாமையென்பதே அந்த நம்முதாரமம். ஆயினும் அனந்த

கோடி வருடங்கள் சென்றிருக்கக்கூடுமென்றே நம் புகேடுமே.

என்னென்று பூவகசாத்திரத்தைக்கற்று மகா ரிபுணராய் பூயியின் பற்பவாத்திரத்தினாலும் நெடுங்காலஞ் சோசத்திரத்திற்கு அவ்வாறிகள் இப்போ உலகத்திலிருக்கும் மனுஷரையும் மிருகங்களைப்பூ தேவன் ஆதிமுதற் சிருடங்கக் அனேகவருக்கக் காலங்களுக்குமுன் வேறு சவியாராளிகளுந் தாரபங்கரும் அவ்வாற சிருடங்கக்கப்பட்டுருக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் அனேகவருக்க்காலம் நிலைகொண்ட பின்பு அழிந்துபோயினவென்றும், மறுபடி புதுப்புது வருக்கங்களைக் காலத்தெடுத்தகாலம் சிருடங்கக்கப்பட்டுமென்றும் அவ்வாறும் நெடுங்காலம் நிலைகொண்டிருக்கின்ற முறையே மடிந்துபோயினவென்றும், மனுஷன் சிருடங்கக்கப்பட்டுள்ள இந்துப்படியே மாற்றியுண்டுள்ளவர்களைச் சிருடங்கப்படுத்து சங்காரமும் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றவென்றும் நம்பியிருக்கிறோம்.

இப்படிச் சொல்வதற்கிருக்கும் தகுந்த திட்டங்களுக்கக் கட்டுக்கோட்டைச் சாத்திரப்பள்ளிக்கூடத்திலும் மற்றும் குருமார் பத்திரைக்கோசெந்த சாத்திரப்பள்ளிக்கூடங்களிலும் படிப்பிட்டுப்பட்டுபூவகசாத்திரங்களிற்குப் பார்க்கின்றதுகொள்ளலாம். முன்சொன்ன முதல்வசனத்தில் நாம் கவனித்துப்பார்க்கவேண்டிய பின்னொருமொழி அடக்காரியமுண்டு. அதில் ஒருவேளாய் தன்னைக்கொண்டு முடிபும் பயனிலையோடு இடம் பால் வித்தி முதலியவற்றில்விசைநிடுக்கவேண்டுமென்றும் இலக்கண விதிக்க மாறுபட, பன்மையேயுமாய் ஒருமைப் பயனிலையோடு முடிசென்றக் காண்கிறோம். தேவன் என்ற மொழியொருமொழி உடல் சூலபாயைச் சொல்லுவதில் சிலோசம் என்பது பன்மையாயிருக்க அதன் பயனிலையாயிய சிட்டுத்தான் என்னும் விவசை ஒருமையாயிருக்கின்றது. இது பயனிலையும் பன்மையாயிருக்கால் தேவன் என்னென்று அனேகனென்று நாம் நம்பலிமையாயிருக்கும். ஆகையால் நாம் இதைத் துறித்து மேசாம் போதாபடிக்கே சிலோசமென்றும் பன்மை எழுவாய் தேவர் சிருடங்கத்தானென்று சொல்வது போலவே ஒருமை விவசையோடு முடிசென்றது. இவ்வகையான இலக்கணவழுவேக்கும் பார்க்கும்படித்தில் ரியாயமுமுண்டு. பெயருமேயில், அந்த அசாரத்தில், உகம். உசம். வசனங்களிலும் வேதகாமத்தின் மற்றுஞ் சிலபத்திசென்றிலும் சும்புமாயிச் சத்தியதேவன் ஒருவாயிருப்பினும் அவர் பிதாச் சதன் சந்தாவியென்னும் திரிபேசகராயிருக்கிறதென்ற தோன்றலுக்கின்றனவே வேதகாமத்தின் முதல் அதிகாரத்திலுள்ள முதல் வசனத்திலே தேவன் தமது ஏகத்துவத்திலே அனேகத்துவத்தின் வேளை ரகசிய சத்தியம் அனவந்திருக்கிறதென்பதைக் காண்பிக்கத்திறுவாமலாற்றி. இந்த அனலிட்டுக்கூடாத மகியமான நோஷை பிதாவாயிப் பாராமன் இங்காட்டுமுள்ள பிராமணர் முதலாய் அழிந்து நெட்டுப்போகுஞ் சருவ ஆன்மங்களெல்லாம் மீட்டக்காகத் தமது சதன் மலமாயகவுல் பரிசுத்தாவியின் சூலமாயகவுல் நடப்பித்துறும் அசியமாய ரட்சணிய மாரக்கத்தைப் படிப்படியாயிருந்துவரவே தெளிவாய் விளங்கிக்கொள்ளப்படுவர்.

A Child's Faith.—பாலவிகவாசம். ஒரு சவிலகோடி வருடவாசிய ஒருநாள் சிறிதவயின் அன்பான விலகவாசிய ஒருவனுடைய கிருத்தத்தை எப்போதும் மகிப்புண்ணுவதான சவிலகவாசத்தைக்குறித்துப் பரிசீலனையுடைய அதை விபரிக்கத்தன் சமுசாரத்தில் நடந்ததெய்தி ஒன்றைச் சொல்லுகிறார். அவர் தன் விட்டில் நிலையெனயொன்றிற் போயிருந்தார். அது மாரிசாலமாயிருந்தபடியால் உள்ளே ஆவையானத் தெரிபாட இருளாயிருந்தது. கதவுமே போயிருக்கதால், அவருடைய மூன்றுவயதின் பின்னாலொன்று அவரைத் தேடிப்பார்க்கத் தீமறையின் கதவின்டைவந்து தீமறையார்க்கத் எல்லாம் இருளாயிருக்கிறதே அப்பா நீர் தீமறையிலிருக்கிறார் என்க, ஆம், மேரி ரியும் வாய்ப்போக்கியா என்றார். அப்போ இருளாயிருக்கிறது நான் வரக்கூடுமென்க, நல்லது மகனா இன்னுக்கு நேக்கீயே நிர்க்கிறேன். நீ நிர்க்கிறது எனக்குத் தெரிகின்றது, நீ என்னைக்கான வில்லில்லை. நீ குதிப்பாயாகில் நான் ஏதிக்கொள்வேனென்றார். அப்பா உமென்க காணவில்லையா, நான் விழுக்கொண்டே இருந்து பின்னாலொன்று, பி

தாமெய்தான், ஆதிலும் என்னைக்கே நிர்க்கிறேன். நீ குதிப்பாயாகில் தவறும் உன்னை ஏதிக்கொள்வேன், உனக்கொரு கோசமும் வராதென்றார். அவன் அதிக் கவனமாய்ப்பார்க்கும் பிதாவைக் காணாமலிருந்ததில் பின்னிட்டு நின்று முன்னேற்றத்தைப்பட்டுக் குதித்து உடனே பிதாவின் மடியிலே சொந்தார்.

பின்னொருநாள் தீமறையிற்கு கதவு திறந்திருக்கின்றதைக்கண்டு பிதா அங்கே இருந்தாரென்று கண்டு அப்பாநானும் வரலாமாவென்று கேட்டார். பிதா உடனே ஆம், வரலாமாவென்று சொல்லிக் கையை நீட்டப் பின்னேறு சாமனமாய்க் குதித்து அவர்களைச்சேர்ந்து கழித்தைக் கட்டிக்கொண்டு பிதா நான் தவிர விழுக்கொண்டே இருக்கின்றேன் என்று அறிந்திருக்கிறேனென்றது. பின்னாலும் பின்னாலும், ஆன்மலவாகிய இயேசு உங்களைத்தம்பிடம் வரக்கொல்லி அழைக்கிறார். சிறுபின்னவகை என்னிடம்வரத் தலைப்பண்ணுதிருக்கள்; இனமையிலே என்னைத் தேடுகிறவர்கள் காண்கின்றவார்களென்கிறார். சின்ன மேரிப் பின்னவையுமேயால் நீங்கள் அவரைக் காணுதிருக்கீம் உங்களைத் தமது காலங்களிலே ஏதிக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கிறதென்றும் அவர் சொல்லுகிறார். நீங்கள் அவருடைய தேவமிக் கிருப்பதைத்தானே காண்கின்றீர், அவர் பூமியிலிருந்துபோது சிறுபின்னவகைத் தமது ஆசீர்வத்தென்பது அவர்கள்மற்றகைகளைவைத்து அசீர்வத்தென்பதால் இப்போ நீச்சியமாய் உங்களுக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்.

[Why call us Black?]

கறுத்தவர்களென்று எங்களைச்சொல்லுவானேன்? மாகனம் பொருந்திய உதயநாகை முகாமத்தை வரையர்களுக்கு வந்ததென்பதில்லாது சிறுபுத்தித்தகுந்தகாக எழுத்துச்செய்தியாவது.—உங்களுமாய். புத்தகம், க. சஞ்சிகை, க. பக்கம், ௩. பிறிலில், மறைத்ததற்கி் கட்டுக்கதைவைப்பற்றி எழுதின வசனத்தில் கறுத்தவர்களைன்று பதிக்கப்பட்டது: பாரபன் ஆதியில் ஒருமனிதவயல் ஒரு மனிதையுமுள்ள பின்னொருபொழுது பல்லித் திருத்தைக்கொள்ளலாம் ஒருநிறமுடையவர்களாகப் படைக்கப்பட்டார்களென்று காணப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களிலிருந்து பெருகின சகலவசனங்களும் தேசசுவக்சியங்களினாலும் காலவிலத்தியாகச்சென்றும் பற்பப நிறங்களைக்கொண்டே பிறந்து வருகின்றார்கள். அதிலுந் சகலகளைப்போதவாய் வித்தியாசத்தைக் காட்டுமபடி, இங்கிலாந்துகாரென்றும் பிரென்சுகாரென்றும் அவரவர்கள் பாஷையினால் பிரிவுகொண்டிருக்கின்றார்கள். அப்படியே தம்மில்பாஷையுக்காரென்றும் இனிமேற் கறுத்தவர்களென்ற தீய்ப்பானசொல்லியும் அல்லமாய் உங்கள் மேன்மைபெருகிறிய சொசனையிலே சிந்திநிலைப்பெறாக்கிறித்து உங்கள் தாரகையெழியம் மறுமொழியுறுப்பக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கற்புப்ப. தாமோதரி. திருக்கோணத்தவம். ருச ரூ. தைமீ உளவ.

Unfair Allusion.—ஒர் ஒருவ. உதயநாகை மகம். புத்தகம் உசம். சஞ்சிகையிலே மிருகமுத்திக்கச்சேட்டியார் மருமகன் எழுதிய புகதி ஒன்றுகாணப்படுகின்றது. அதன்மில் எல்லியவை கூடல்லிய வன்றுசொல்லவந்தது தங்கள் புராணக்கதைப்போல நல்லவையிலிருந்து நல்லவையானும் இவ்வகையெழுத்துக்கூறுததாமோ என்னும் கேள்வி இருக்கிறதே. அதன்மில் நல்லவையிலிருந்து என்னும்புகதி, கற்புப்பானன் அவையாடக்கம் யும். செய்யுணக்குறிப்பகக்கட்டுகின்றது. அச்செய்யுள் சிவபுராணக்கல்லாத புராணக்களே அத்தகையனென என்னு சொல்லுகிறது. சொல்லியபுராணமாத்தொகையுள்சன அல்லவார்காததைக வையாய்செய்யுண்கு நல்லவையிலிருந்து நல்லவையும்களும்மே இல்லாதமுதமனலெழுத்துக்கூறுமே. செய்யுள் இப்படிச்சொல்லி, சிவபுராணத்தாமே அப்படிச் செய்யுமென்று கற்புப் புராணக்காரன் சொல்லுவதாக விளக்கவைத்தது ஏதாயியமே? சாவகச்சேரி ஓர்சிறிலுவகம். மறை.—சிலமாதங்களைக் கமறையிலிலாதிருந்து இங்குமாதம், உட. தீய்தியாயி புதன்சுழமை இல்லுள் ஒருமறை பெய்தது.

உதயதாரகை.

சுஅரூசு ஹி. பங்குளி மீ. உகவ.

China.—சீனா. கலக்காராய் யுத்தம்பண்ணித் திரிகிறவர்கள் தூங்குவேன்றவடிகளென்றி கொள் ளையெடுக்கிறதில்லை. ஆகியும் பணம் அவர்களிடம் யிருந்து. ஒரு நாள் ஒருகையிலிருந்து ஒரு ஓடு வென்றவற்றை ஒரு குழியில் மறைந்துபோனது. அதைத் தேடிப்பார்க்கப்போது அங்குக் குழி ஒரு வெள்ளைக்காங்குத்துக்கு நுழையாயிருந்தது. அதை ஒரு புதுகையற்றியமென்றுச் சொல்லுகிறார்கள். அதிலிருந்துகொண்டபட்ட திரியத்ததை ௨௮,000 ஸ்பானிய இரூபாய்ரொடங்கி ௨௪0,000 வரைக்கும் விலைமதிக்கிறார்கள்.

போரினாற் சண்டைகளுக்கு அதிக இடையேச் சலுண்டாசிரியர்களும், இக்கலக்காரர்தான் எல்லாவற்றையும்பிடித்தவிலைவாக்களானும் நல்லது என்று சான்றுகள் சொல்லுகிறார்கள். கலக்காரர் கிறீஸ் தானாகசரிசாய்ந்தான் நடக்கிறார்கள். அவர்கள் சேனையிற் சேர்க்கவர்களுடைய பிள்ளைகளும் அந் தந்தவடிகளில் உத்தியோகக்காரருடைய பிள்ளைகளும் வாய்ப்பாடாமல் கற்றுக்கொள்ளும்படிக்கொடுக்கிறது சங்கீதப்பாட்டுக்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். அவைகளிலொன்றைப்பற்றிக்குத்து: முன்னையிற் பாரபரன் தமது முத்தர்பேரன் குமாரன் யேசுவை அனுப்புவதற்கு மென இரட்சிக்கத் தமது சீவனைக் கொடுத்தார். அவர் சத்தியத்தில் முக்கியமானவர். அவர் சிலுவை பாரமானது. மனுப்புத்திரே மோட்சத்திற் துதிக்கப்பட்டு குமாரன் உங்களுக்காக மரித்தார். பின்புயிர்த்தெழும்பிமோட்சத்திக்குப்போய் மக்களையினர்நிறுத்துதமதுகத்தவத்தவத்தைச் சேஷத்தியிருக்கிறார். இரட்சிப்படைந்து மோட்சம் பெறுகின்றது அவ்வே நம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமென்று நாம் அறிகிறோம். சீனர் இப்போர்க்குமுடிபுத்தினாலது காலிப்போனியாவிற்குப்புகுடியேறினதிலாவது நர்சீரைவார்களென்ற நம்பிக்கை அநேகருக்குள் எரிக்கின்றது.

Price of Rice.—நெல்லிலை. போனமாமரிமாதம் ௨௨. திருநெல்வலில் தந்தகாளுக்குச் சீர்மையைச்சேர்ந்த திருநெல்வலையில், க. கரிசு குற்றற்றநெல்லிலை ரூபாய், ௨௨. அணு ஏழேழக்கால். தரக்கம்படியில், கக. ரூபாய் அணு இரண்டுமூக்கால். நாகரில், கக. ரூபாய் அணு ஒன்பதேழக்கால். நாகம்பட்டணத்தில், நக. ரூபாய் அணு ஏழு. கோப்புத்துறையில், நக. ரூபாய் அணு நான்கால். முத்துப்பட்டணத்தில், நக. ரூபாய் அணு நான்கால். நாகம்பட்டணத்தில் ஒருகரிசு கொள்ளு ௨௩௩. ரூபாய் விற்கின்றது.

திருநெல்வேலிச் சீர்மையில் ஒருகரிசு நெல்லு, ௩௩. கால் வலியில் விற்கின்றது. குலசேகரம்பட்டணத்தில், ௩௩. கால் வலியில் விற்கின்றது. அத்துக்குடியிலே, ௩௩. அரை ரூபாய் விற்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஊர்நெல்லு கரிசு இப்போ, ௩௩. ரூபாய் விற்கின்றது.

எதற்குச் சீர்மையிலிருந்தென்கிலுக்கு சென்னைபட்டணத்தைச்சேர்ந்த எத்தனையிலும் இறக்கி விற்கிற நெல்லு, அரிசி முதலியவைகளுக்குத் தீர்வை வாங்க மாட்டோமென்று சென்னைபட்டணத்தின் மகத்தவந்தகஸிய கோவரணதோர் பிரசித்தம்பண்ணியிருக்கிறார்.

Japan.—யாப்பான்நீவு.—யாப்பானும் உலகத்தாருக்கெல்லது வியாபாரத்தொழில் நடந்துமென்று அறிய இடமிருக்கின்றது. அமெரிக்காநாட்டையெடுப்பினுலிங்கயமுண்டானதன்றி உருசியப்படை யெடுப்பதானிற்றுக்குக் காரணமாயிருந்தது. உருசியப்படைபித்தான் யாப்பானருடன் சமாதானவுடையிடிக்கைகண்ணிக்கொண்டான். மறுசாந்தியார் யாப்பானருடன் தொழில்புண்ணிக்கொள்ளப் பிரியக் கொள்ளுகிறபடியாலும் அவர்கள்தானே பிரதேசவர்த்தகஞ்செய்ய விரும்புகிறபடியாலும், அத்தீவிலொரம்பட்சியார் ஆழம் வந்ததும் பண்ணிக்கொள்ளலாமென்ற உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் உலகத்தாருக்குப்பிரம்பாய் இலக்கோட்டைப்பட்டிபுத்தவர்கள். இப்போ இவர்களிடையே யானது மறுஷ்சாத்தியின் ஓரேரேட்சகரிள் நீதியும் சத்தியமும் அங்குமேயும் பரம்பும்படி ஏதுவாயிருக்கவாக்குகும்.

Burmah.—பிரமதேசம்.—பல மும்முரமான சண்டைகள் நடந்து சில சிலபகுதிகளில் திகிலுண்டாயிருந்தது. ஆறற் சண்டையின் தோரணிகளைப் பார்த்தியிட்டு ஆறு பெருங்கோட்டு நடக்கும்மென்று நம்பியுள்ளனர்.

Small Pox in Jaffna.—வைகிரி வியாதி.

இறைக்குச் சிறிதளடிகளுக்கு முன்னே வைகிரியியாதி கொழும்பிலிருந்துவந்த சிவராம தேவல்லிப்பழை, வட்டுக்கோட்டை, வண்ணார்பண்ணை, ஊர்காலவற்றறை, பருத்தித்துறையென்னுமிடங்கள் எல்லாருக்கும் சிலநேக்குத் தொற்றினதில் இவ்வியாதி வாரதாக்களுக்கும், கோவைகுறிப்பால்வையத்துக்கட்டுலியாதவர்களுக்கும், கட்டியூர் தழும்பில்லாவதவர்களுக்கும், இவ்வைதகியத்தைய நடத்துவில்கும் முகாணத்துறையாகிய டாக்டர்சார் கவுன் என்பவரார்மேற் கூறப்பட்டவர்கள் அதிச்சீகிரம் பால்கட்டுலிக்குமயகையாக இத்ததைக்கொண்டு அறிவிக்கிறார். கோவைகுறிப்பால் கட்டப்பட்டுமிடங்களும் ஆந்தத்து இடங்களில் பால்வையத்துக்கட்டமவரும் வைத்தியரின்பெயருமாவன:—தெல்லிப்பழையில் புதன்கிழமைதோறும் பரிசாரி வைத்தியலங்கமென்பவரும், வட்டுக்கோட்டையில் அதனடுத்த குறிச்சிகளிலும் திங்கள், சேவ்வாய், புதன், வியாழக் கிழமைகளில் சம்மேலில் ௨ அல்லது பிறகுச்சிபிள்ளை என்பவரும், ஊர்காலவற்றறையில் சேவ்வாய்க்கிழமைதோறும் பரிசாரி கூவர் என்பவரும், பரித்தித்துறையிலும் அதற்கடுத்த இடங்களிலும் திங்கள், சேவ்வாய், புதன், கிழமைகளில் இடக்குத்தரிசாரியென்பவரும், வண்ணார்பண்ணையில் வேள்கிழமைதோறும் டாக்டர்சார்வைக்கீயார் என்பவரும், பால்வையத்துக் கட்டமவருகிறார்கள். பால்வையத்துக்கட்டுலிக்கு விருப்பமுடையோர்யாபரும் புதன்கிழமை, ௩௩. மண்டைடாங்கி, இரண்டாமுனைக்குள்ளாய்க் கோட்டைக்குள்ளும், வெள்ளிக்கிழமை கோலம்பட்டி மணிகிழமைகளில் பறங்கித்தெருவிலும் கட்டுவித்துக்கொள்ளலாம்.

பால்வையத்துக் கட்டுலித்ததினாண்டின தழும்பு தேராலில் நல்லாய்ப்பதித்து தழும்புக்குள்ளாய்ப்புறப்ப சிறுச்சிறு வைகிரித்தழும்புப்பற்ற அடையாளங்களைக் காண்பிக்கவேண்டும்.

Russia and Turkey.—உருசியருத்துலுக்கும். போர்க்கறைகவதல்எப்போகோட்டுமென்று காத்திருக்கிறார்கள். பிறுநகதேசத்திற்குயிருந்து உருசியராஜபதி திரும்பிப்போய்விட்டார். இவர்கோயிலிருந்து தாறுபதியும் திரும்பிப்போக எத்தனப்படுகிறார். உருசியாவிற்குயிருந்து இங்கிலீசுத்தாறுபதியும் திரும்பிவிட்டார். அங்கிருந்து பிறுநகதாறுபதியும் திரும்பிவிட்டார். இங்கிலீசுத்தாறுபதிச் சமாதானம் கூறப்படுவதில்லையென்று இங்கிலாந்திற் பிரதானிகள் சொல்லுகிறார்கள். துலுக்கதாறுபதி இங்கிலாந்திற் சங்கையாய் நடத்துகின்றார். ஆசுத்தியரும், புருசியரும், இங்கிலீசர் பிறுநகருடன் சேர்ந்துகொண்டார்கள். இங்கிலாந்திலிருந்து இப்போ நாலாய்ப்பேர் கோன்ஸ்தாந்திலிருந்துகூடப் போகிறார்கள். உயது. போர்சீரரை மதித்திராணியாக்கடலுக்கு அனுப்ப இணைக்கிக்கொண்டார்கள். விசேஷமாய்ப் பிறுநகர், எயது. போர்சீரரை அனுப்புவார்களுள் பெரியிருக்கின்றது. வாழ்விக்கடலில் நின்ற கப்பல்கூட்டங்கள் போருக்காத்தும்பண்ணுகின்றன. கப்பற் துறைகளிலெல்லாம் அதிகம் முயற்சிக்கண்டிருக்கின்றது. உருசியருடைய பார்சியர்கொண்டிருந்த உறவும் விட்டுவிட்டார்கள்.

Gold in Ceylon.—இலங்கைப்போன். குறுணுக்கல் டிஸ்சிபினைச்சேர்ந்த மகா ஓனையென்ற ஆற்றங்கரையில் போன்காணப்பட்டிருக்கின்றது. இதுகொழும்பிலிருந்து, சம். மைல்தூரம். நீரும்பலையிலிருந்து குறுணுக்கலுக்குப்போகிற இராசவீதியருகில். கோழும்பிலிருந்து அம்பட்டிபுச்சையவியாய்ப்போக ஏறக்குறைய, ௩௬. மைல். ஆத்திரேலியாவிலிருந்துவந்த ஒரு உறவுக்குச்சேர்ந்த சம்பளேட்டிபுகள் முதன் முதலிலிருந்துகத்தைக் கண்டுபிடித்தவர்கள். இவர்கள் காலிபோனியாவிற்குப் போன்கிண்டிப்பழகினவர்கள். துரைமக்கள் பலர்கண்டதுமாத்திரமல்லக், கொழும்பில் ஏசன்மறும்போய்ச்சேராதணைபண்ணியிருக்கிறார். அரித்தகைக்கப்பட்டுப்போன்மேல் இலங்கையை அராபும் மகாசாவசுத் சேர்ந்துயிருக்கின்றது. அந்தவிடத்திற்குப்போய் ஆடுமக்கிலும் உத்தரவருக்கி கிண்டலாபேட்டிபுகள் முதன் முதலிலிருந்து உவ்வையைகைய தொழில்களையெழுத்து அல்லித்திற் செய்யவாவது கூட்டதென்று கோவரண தேசாந்திரியவர்கள் கட்டவையுண்டாகிப் பரிசுத்துப்பண்ணியிருக்கிறார்.

England.—இங்கிலாந்தில் மாறிமுற்றை சுரிமை. அதின் துறைகளிற் கப்பற்சேதமும் யிருத்தி. முன் இலங்கையிலிருந்து (P. E. Woodhouse) உலககாலி துறை தேன்னமரிக்காவில் வட்டமுத்திலிருக்கும் பிறிற்றினைப்படி என்னும் பகுதிக்கு மகாசாவாய்ப்போவார். இத்தாலியாவில் பாப்புபகுதிக்கிரிப்பும்.

How to resist Temptation.—சோதனைக்குச்செய்யவேண்டியது. கிறீஸ்துக்கடலுக்கு அயலான ஓரீடத்திலிருந்து முன்று இந்தியர் இறைக்குச் சிலவருவதற்கு முன்னே மதுபானத்துசெய்யும் பழக்கத்தைவிட்டு மறந்தார்கள். முந்தி குடியில் அடங்கா ஆசையுள்ளவர்கள். முன்று வெள்ளக்காரரோ, அவர்களைத் திரும்ப மதுபானிகளாக்குத்தேண்டிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்துச் செய்தார்கள். இந்த இந்தியர் போதும்வழியிலே ஒரு பாத்திர சாராயத்தைவைத்துப் பற்றவைக்குள்ளே ஒளித்துப் பார்க்குதகைவந்துபார்க்கர். முதலாம் இதயின் சாராயப் பாத்திரத்தைப்பார்க்குது ஆகா, என்னுடைய கைகளைக் காலத்தாக்கிவைத்துக் கட்டுப்போனார். இன்னும் இத்தியர் அதைப்பார்க்குது உன்னைநான் அறிவேனென்று சிரித்தான். முன்று இந்தியருடைய தீண்டுகோடாலியை எடுத்து ஆகா என்னை நீ வேண்டும், இப்போ உன்னைநான் வல்லுகிறேனென்றுசொல்லி அதைச் சின்னப்பின்னமாக நொருக்கினார்.

Another Discovery.—இச்செவ்வ வம்பாய்ப்பட்டணத்திலிருந்துவந்த புதினபத்திரிகையினால் அறிவந்ததெய்யுத்தியாத்தெளிவு, ரிசெய்வேபட்டணத்திலிருந்து, ௨௩. ரூ. கட்டுரைத்துக்கு அப்பாருக்குசின்ற வேக்டாட் என்ற பட்டணத்தில் மெஸ்தர் ரெவின்சன் என்பவர் நிலத்தைக்கிண்டிச் சோதித்துவருகிறதென்று, இவர் கீழ்ப்பாடியோன் தேசுப்பகுதியில் அகநியரின் அட்டவணையில்பெல்ஷா யுதா என்ற பெரும் இராக்கர்களின் அட்டவணையில் வைத்துத்திரிந்து ஒரு கல்லைக் கண்டுபிடித்து அதை வேதகமத்திற் சொல்லிய அட்டவணையோடு பார்க்கப்போது இவ்வணையில் ஒன்றற்கொன்று சரிவந்திருக்கிறதைக்கண்டு வேதகமத்தைப் பூணாமாய் அங்கீகரித்துக்கொண்டார். இவர் வம்பாய்க்குவந்து சீக்கிரம் இங்கிலாந்துக்கு போவார்ப்போவார்.

Cair.—தேன்னாத்தும்பு. நல்லவேலையாய்ப் பதவிப்பட்டணம் நடபடிவலைக்கு, ௨௨. ௨௬. பவுன் என்பித்தத்தகமதான ஒரு தன் கிரைகொண்டு தேன்னாத்தும்பு, நூறுபவுன் விற்குதென்றசெய்தி பிரகீட்தவாலம்மர்க்கமாய் அறிந்தோர். உருசியவத்தகத்தைப்பட்டுப்பயிற்சிறுத்துக்கொண்டபடியால் தேன்னாத்தும்பு இவ்வளவு விலையுயர்ந்தது. தேன்னாத்தும்பு வள்குமுறக்குக் கூடியதாய் யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்களானால் அது நல்லாய்விடப்படும். அப்போ அது ஊர்ப்பிறந்தவர்களுக்கு ஒரு நல்லவர்க்கப்போருளாம்.

Care for Others.—ஒருநவிய முதுமனுஷன் ஒரு அத்திக்கன்று நட்டுக்கொண்டு நின்றார். அவனைப்பார்க்கு ரீ என் மரங்களை நாட்டுகிறும், அவைகளின் கணிகளைச்சாப்பிட நீ இருக்கமாட்டாயென்று ஒருமனுஷன் சொல்லி அவன் நான் பிறந்ததுமுன் ஆரோக்ட்ட மரங்களை கணியை நான் சாப்பிட்டேன். நானும் நன்றியுடனே மற்றவர்களுக்காக மரங்களை நாட்டுகிறேன். நான் இறந்தபின் மறுபோர் இத்திண் காரியை அனுப்பியபார்களுள்ளும். இப்படி நாம் பிறர்நயத்தை விரும்பி நடக்கவேண்டும்.

Electric Telegraph.—மின்சாரக்கம்பி.—இக்கம்பிகள்வழியாய் மற்றந்தேசங்களிற்குப்போகச்சென்னைபட்டணத்திலும்செய்திகளை அறி கதிராய் அறிவிக்கிறார்கள். ஒரு உத்தியோககாரன் பின்னொரு உத்தியோககாரனுக்குச் செய்தி அனுப்புவானாமாலை, ௩௬. சேர்க்கைக்கப்பட்ட சுருக்கமானசெய்திகளை இவ்வசமாய் ஒரு நொடியில் அறிவிப்போமென்றுசொன்னதைக் கப்பிட்டுவந்து அதேசெற்றென்னும் பத்திரிகையிற் பரிசுத்தும் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது.

விளம்பரம்.

இங்கிலீசு தரிமென்னும் பாஸுலியிலுள்ள நில ஆளவை நூல்களைத் திரட்டிச் சருக்கமாய் எவர்க்கும் உபயோகமருகும் போருட்டாய் தமிழிலொரு பிரபந்தம், நீ. நீ. வேலையுதர முதலித்தம்பியென்பவர் செய்திருப்பதால் அத்ததைவாங்கப் பிரியமுள்ளோர் தங்கள் கையெழுத்துத்தையும் வாங்கவிரும்பும் பிரதிகளின்தொகையைமும் இதன்க்கும் கையெழுப்பும் வைத்திருக்கிறவருக்கு அறிவிக்கும்படி இத்தால் அறிவிக்கப்படுகின்றது. கையெழுப்பக்காரரின் தொகை சேர்க்குவதுடன் அச்சிப்பி பதிப்பிக்கப்படும். பிரதி ஒன்றின்விலை சிலின், ௬. இப்படிக்கு, கதிர்காமர் இராய்விங்கம், வண்ணார்பண்ணை, துராசு மீ. ஹூ, மாசியீ, ௨௪. ௨.

able only to give a brief outline, somewhat after the following manner. But how are we to read the Bible so as to profit by it? How are we to interpret it? It is most valuable to collate one part with another, and to compare spiritual things with spiritual. He who has a reference Bible has a most valuable commentary. But this is not all. It is written that he who is spiritual discerneth all things—these which the natural man does not discern. It is the word of God interpreted by its Author, even the Spirit of God, that is our rule of faith, and it is in vain to read the Bible without the teaching of the Spirit. When I was in Constantinople, my eye was arrested by an inscription on a sun-dial over the shop of an Italian watch-maker, "sine sole sileo." (I am silent without the sun,) and I wrote the words as a motto in my pocket Bible, because they spoke to me a great truth as to that book which is to guide us through time.

"The Spirit breathes upon the word,
And brings the truth to sight;
Precepts and promises afford
A sanctifying light."

Let me illustrate this still further. One of our missionaries in Timor had travelled a considerable distance to meet the Christians at an out-station. He arrived late in the evening and laid down to rest, desiring the catechist to call him next morning at four o'clock. At half past one the native assistant waked him, "Sir, it is four o'clock." The missionary's watch at once disproved it, and he sought to repose himself again. In another half hour the catechist came once more. "Sir, you must get up. The people will be here. It is four o'clock." The difference of opinion was soon explained. There was a sun-dial on the wall outside. He had been holding his lantern to it, and the shadow fell on the figure IV. The sun-dial had never told us true, if we attempt to read it without the sun.

Having again joined in singing and prayer, the Rev. R. PARREITER, missionary at Chaudicudi, spoke of the subject appointed to close the morning meeting, viz: The necessity and duty of still making known the Bible among all classes in every nation, and of seeking the blessing of God to rest upon all the measures used for the accomplishment of the same. The speaker said:

It was my privilege to commence the meeting on the opening of the Jubilee year, and the closing part of the morning service at the end of the year has fallen to my lot. At that meeting your attention was called to the progress of this great society during the fifty years of its existence. Its commencement and the extent of its operations were briefly glanced at; and the number of copies of the Scriptures printed and circulated, the amount of funds collected, and the number of auxiliaries and branch societies were mentioned. The same field is presented to our view to-day, but for a different object. We have now to see what remains to be done. The subject then is the necessity and duty of still circulating the Bible amongst all classes and every nation. The necessity of this will, I trust, be evident from the character of the Scriptures themselves. If they are a light, then they are necessary for those who sit in darkness; if they testify of Christ, they are necessary for those who are ignorant of Him; if they are given by inspiration of God and are able to make us wise unto salvation, they are necessary for those who are in danger of eternal death. And such is the state of the heathen world. Let us look for a moment at the actual wants of the world. From the extreme east to the farthest west, the entire picture is one of darkness and misery. Look at Japan, and the truths of the Bible are almost entirely unknown. We rejoice that China is to have a million of New Testaments; but we may ask what are these among so many? Not more than one copy to 300 souls. View the vast extent of Hindustan, and, with the exception of a few bright spots here and there, all is darkness. Go to Africa, and it is only at its extreme points east, west, and south, that the Bible is now known. South America too, is equally in want of the bread of life. And the countries under the control of the Greek and Roman churches are still in the shades of ignorance and darkness.

Such is a picture of the world. Now if we read the Scriptures aright we must perceive that they were intended by the compassionate God for all, and when we meet with such darkness and darkness, we must desire to make use of the means to enlighten that darkness, to inform that ignorance, and supply that want, does not the relation of the Scriptures to each other as members of one great family reader our duty plain and evident? If others are diseased and we are in possession of the remedy for that disease, is it not our duty to administer it? If others are in poverty and we are furnished with this world's goods, does it not become our duty to relieve them?

The speaker then alluded to the necessity and duty of seeking God's blessing on in the efforts used, and remarked: Without God's blessing, on the labor expended, it is vain to expect any success. We see a proof of it in nature. We may sow, but God's blessing is necessary to secure a harvest. We have a proof in our own experience of the need of the Bible without prayer for God's blessing and the light of the Spirit, it will be a sealed book to us. And this should teach us that it becomes our duty to supplicate God's blessing on every copy of the word of God circulated, that those who read may understand and obtain salvation. The promises and declarations of the Scriptures were then alluded to as pointing out the necessary duty, and the speaker concluded by reading the 55th chapter of Isaiah.

Another meeting was held in the afternoon, which was commenced by singing the hymn, "Hark ye, the song of Jubilee." The Rev. B. C. METZ, president of the society, then addressed the meeting on the subject, "The Bible the book of the Christian, the family, the church and the world." He began by saying:

To my own mind this is a day of peculiar interest. It is the closing scene of the Jubilee of the British and Foreign Bible Society. I recollect full well the time when it was established. The news of its formation caused a thrill of joy in the hearts of God's children in every part of the world. The last fifty years has been a new era in the world. Nothing like it was ever seen before even as regards the Oriental part of God's word. Beginning with the last point in my subject first, I would make a few general remarks only. The subject is too vast to enter minutely into it. A certain writer says with truth, "Christians are far more indebted to the Bible for their elevation above heathenism than is commonly believed." What has raised England and America to their present standing? I answer decidedly, the Bible. If we look at Moham-

medans, we see the want of the Bible. They have considerable knowledge of God, but because they reject the Savior, and believe in the doctrine of fate, it is doubtful whether in point of morals, they are much elevated above the heathen. The same great truth is as distinctly seen by comparing Roman Catholic with Protestant countries. Take a single kingdom as a specimen. Take Spain—perhaps the finest country in Europe—placed in a most commanding position; 300 years ago the most powerful kingdom in Europe, if not in the world. But when God sent down the true faith at the time of the Reformation, they extinguished its light in blood. From that time to the present day, the kingdom with all its natural advantages has continued to decline. Compare it with England, which it once attempted to conquer by its invincible armada; or compare Mexico with the United States of America. What makes the difference? The blessing of God upon the truths of His own word. But what shall I say in praise of the Bible for the Christian, the family and the church? How can we estimate the value of the Bible? This is like asking the value of the sun or our system of planets. Without it all would be darkness, frost, and death. And such would be our condition without the Bible. How did the psalmist delight in the word of God, and would have done so much more if he had known the New Testament, as well as the Old, as we do. Had I time I might show how the Bible is necessary to the child, the young man, the middle aged man, the afflicted and the dying. Again, who can estimate the value of the Bible to the family? Those who have had the training up of a family must know how valuable is such a help and directory. And as the book of the church, we might almost say that without the Bible, there would soon be no church in the world. How thankful then should we be for the Bible. It is indeed the book of books.

The Rev. D. POOR rose and expressed his great gratification in their having amongst them the Rev. W. KNIGHT, Secretary of the Church Missionary Society, and was happy to say that in addition to what he had already stated in the morning, he had kindly undertaken to say a few more words to them now.

Mr. KNIGHT then expressed great pleasure in being present and taking a part on so interesting an occasion, and he believed that in doing so he was only carrying out one of the fundamental rules of the society, with which he was connected, viz: "That a friendly intercourse shall be maintained with other Protestant societies, engaged in the same benevolent design of propagating the gospel of Jesus Christ." The speaker then alluded to the efforts that were being made to translate the Bible into the various languages of Africa, and afterwards made some very striking and excellent remarks on 2 Cor. iv. 1-2, impressing upon those present the necessity of manifesting the simple but all-powerful truths of the gospel to every man's conscience, as the best point for an attack upon the rebellious sinner, like the weak point in a fort, and to do this with a good courage, looking to God for a blessing upon all their efforts.

The Rev. J. K. L. R. A. missionary from Batticaloe, concluded the meeting with prayer.

To the Editor of the Morning Star.

MY DEAR SIR—I am one among those who wish the wide circulation of newspapers and periodicals, especially that of your little semi-monthly, as it is the only one in our province from which emanates true light. It forms a check upon the Tamil press at Wannarponny as well as upon the impositions of the Romish priests. The authors and publishers of the heathen work, சுவைநெய் &c., would have imagined themselves victorious and have thought that they had upset the plans and labors of Christian missionaries for upwards of thirty-five years, had it not been for the check offered them through the medium of your paper, and their arrows seemed to fly with speed, but we have seen them return to their owners, or violently break when they came in contact with the target of Protestantism. Your paper gives not only items of western news but news from other quarters of the globe. It is a magazine of valuable religious information, and the Tamil part is suited to our fellow countrymen both Christians and heathens. Although we have to regret the limited size of your paper, we are glad to see it in the hands of many of the educated natives of the province, where we hope it does good. We are anxious to see the enlargement of your paper. But do you desire to see your subscribers endeavor to effect its enlargement? Is a question which we earnestly request you to present to the consideration of each of them. There is a class of persons who wish to read your paper and yet who do not buy it. Do each of your subscribers who loan their papers to this class help you to one new one? Do they not understand that when the number of your subscribers is doubled, the size of your paper can also be doubled? Yours very obediently,

A SUBSCRIBER.

The above is a question which we are glad our correspondents has put, and it seems to us worthy of attention. What more powerful auxiliary for the enlightenment and elevation of the community, is there than the newspaper press, in all Christian lands? May it not be made equally effective here, provided it can be generally introduced to the minds and homes of the people?

We have been gratified by receiving the names of a number of new subscribers, this year, but still need many more.

A GOOD ANSWER.—To a young infidel who was scoffing at Christianity, because of the conduct of some of its professors, the late Dr. Mason once said, "Did you ever know an uproot to be made because an infidel went astray from the paths of morality?" The infidel admitted that he had not. Then by expecting professors of Christianity to be holy, you admit it to be a holy religion, and thus pay it the highest compliment in your power!" The young man of course, had no reply to make.

A LOOK INTO ETERNITY.—When Summerfield was on his death bed, he exclaimed, "Oh, if I might be raised again, how would I preach! I could preach as I have never preached before; I have had a look into eternity."

OVERLAND INTELLIGENCE.

Our latest foreign date is Feb. 8th. No declaration of war between England and Russia had taken place, and hopes of peace were still indulged, because Austria and Prussia appear to have taken such a decided stand against Russia. Diplomatic relations with Russia are however suspended, and a declaration of war was hourly expected by some.

The Queen's speech on opening parliament contemplates the increase of the naval and military forces. Prince Albert was "hissed" as he went to the House, but the Turkish minister was "cheered" tremendously.

FRANCE.—40,000 men are added to the army, and 20,000 are to be sent to the east, of which D'Hilliers will take command.

AUSTRIA.—40,000 troops are ordered into Hungary, which is in an unsettled state.

ITALY.—It is said there is famine in the Papal states.

AMERICA.—The daring Yaukees who seized lower California are outlawed by their president.

RUSSIA AND TURKEY.—In conformity with the first instructions, the allied fleets have returned to Beycos Bay without having met with one Russian vessel. It is said that a serious affair occurred near Kars, and several thousand were killed on either side. The Turks are about to renew the sieges of Akista and Alexandropol. Persia has abandoned her recent union with Russia.

ANOTHER DISCOVERY.—The Bombay Guardian says: "We understand that Mr. Rawlinson is prosecuting his labors at Bagdad with great energy. He has made some important discoveries of remains in Lower Babylonia, the region about Bagdad. He has found among the Assyrian records the name of Belsazzar, completed the list of kings mentioned in the Bible, and is quite satisfied as to the unerring fidelity of the Scripture account."

THE MAIN LAW IN MICHIGAN.—The prohibitory temperance law takes well in Michigan. There is not now an open grog shop in Detroit, nor has there been an attempt at resisting the execution of the law. In several places the liquor sellers are quiet as the tomb. Some dealers are preparing to leave the state, it is said. Good riddance for the community left behind, but sadly ominous to the prosperity of any other state that shall receive them.

NOTICE.

A few cases of small pox having appeared at Tillipally, Batticoala, Vannarponny, Kayts and Point Pedro, introduced from Colombo, it is urgently recommended by the superintendent of vaccination that every individual who has not had small pox, or who does not bear satisfactory marks of vaccination, should have himself and his family vaccinated as soon as possible. The operation is now being carried on at Tillipally by medical practitioner Vythilingam on Wednesdays. At Batticoala and its neighborhood, by vaccinator Summerfield on Mondays, Tuesdays, Wednesdays, and Thursdays. At Kayts, by medical practitioner Hoover on Tuesdays. At Point Pedro and its vicinity, by medical sub-assistant Claess on Mondays, Tuesdays, and Wednesdays; and at Vannarponny by medical sub-assistant Beckmeyer on Fridays. In addition to this, all applicants can be vaccinated in the Fort on Wednesdays between the hours of 11 A. M. and 2 P. M., and in the Petiah, opposite to the Court House, on Fridays at the same hour.

N. B. A satisfactory mark of vaccination should present within the circle of the scar, left by the operation, a number of very small depressions or pits in the skin.

H. LIONEL COWEN, Supt. of Vaccination.
Jaffna, March 20, 1854.

SHIPPING NEWS.

KAITS.—ARRIVALS AND DEPARTURES.—March 20th. Arrived Brig Hydrose from Colombo, March 2, cargo sundries, passengers F. H. Campbell, Esq. March 9.—Arrived Schooner Royal Family from Colombo, March 4, passengers Lieut. Long and troops. March 9.—Arrived Schooner Hamido from Colombo March 4, passengers Lieut. Amesley, Dr. Sinclair and troops. March 10.—Arrived Brig Rangoon from Colombo, March 6, cargo sundries, passengers F. Saunders, Esq., Col. Hope, Mr. Dickson, Mrs. Langslow and servants. March 10.—Arrived Schooner Petrel from Batticaloe March 2, cargo sundries, passengers Rev. Messrs. Griffith, Kilner, Watson and servants, and Mr. Roetsch, and four natives. March 10.—Sailed Schooner Petrel to Batticaloe, cargo onions, &c., passengers Mr. and Mrs. Gordon, children and servants.

NOTICE.

THE undersigned begs leave to inform the public that Mr. JOHN WHITE has prepared a work in Tamil on LAND SURVEYING. It is a compilation of the Tamil and English Land Surveying now in use. Those who desire to possess copies of the above work may send their names to the undersigned. The work will be published as soon as the subscribers' names are received. The price of each will be a shilling.
C. RAMLINGAM
Vannarponny, Feb. 24, 1854.

A HANDSOME REWARD

IS hereby offered to any one who will give such information as would lead to the discovery of a SMALL LANTERN said to have been stolen on the 8th instant, at 9 P. M. from the residence of Mr. A. SCHOORMAN, Sea Street No. 2.

ROBERT MARGENOUT

Jaffna, March 9, 1854.
Printed and published at the American Mission Press, Maneply, Jaffna, Ceylon, by THOMAS S. BERNELL.